Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Visitator Pivs Infirmvm Hortabitvr Vt In Articvlo Mortis Non turbetur ob spirituum malignorum visiones. Capvt XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-54459

Visual Library

VISITATOR PIVS INFIRMVM HORTABITVR VT IN ARTICVLO MORTIS NON turbetur ob ſpirituum malignorum viſiones.

CAPVT XLV.

RES ſole clarior eſt (ni Deus obicem ponat) in vltimo vitæ articulo teterrimos quoſdam Dæmonum hominibus offerri conſpectus, maximè ſi infirmi in vita ſua ſcelerum multorum fuerunt rei, vt docere videtur D. Baſil. dum ait: *Eos qui multa perperam in vita admiſerunt, horrendi quidam, ac triſtes circumſtabunt Angeli.* (in Pſal. 32.) Eiuſdem ſententiæ eſt D. Chryſoſtom: quibus loquens de viſione ſpirituum infernalium, & formidandis aliquorum infirmorum geſtibus, quorum oculi in diuerſas voluuntur partes, corpore agitantur, id ob illorum ſpirituum præſentiam euenire arbitratur. (Hom. 54. in Matth.)

Id ipſum docet clarè D. Auguſtinus his verbis: *Aderunt Miniſtri maligni, maledicti*

Dia-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Diaboli, tartarea monſtra, ſpiritus terribiles & peſſimi, velut leones rugientes vt rapiant prædam, & deducant eam in horribilia loca in pœnarum chaos, & in caliginẽ tenebrarum: & infra: *Si ille ſerpens venenoſus Diabolus & Sathanas, auſus fuit cum furore impetum facere in Sanctiſſimam B. Martini animam, quæ erat vt dicitur gemma Sacerdotum, quam fœlicem animam præſentibus angelis euntem in cœlũ curabat impedire: quam miſere occurret animæ tuæ horribiliter ille doli artifex*: Ideoque vnumquemque peccatorem ad hæc conſideranda exhortans ſubdit. *In ſpec. peccat. c.7.t.9.*

Heu! frater mi, ſi talis ac tantus tremor eſt animæ peccatrici, ex ſolo Sathanæ viſu, quanta confuſio, quantuſque horror, quanta afflictio, quanta lamentatio erit eius conſortium? Veriſſimum igitur eſt, Dæmones in extremo vitæ ſpiritu, infirmis apparere, tam bonis quam diſcolis. Teſtimonium conferre poteſt Turpinus Remenſium Epiſcopus, qui orationi vacans, in extaſim raptus, maximam Dæmonum vidit cateruam, properantium, vt morti Caroli magni (qui Aquiſgrani vltimum efflabat ſpiritum) adeſſent. *Antonin. 2.p. hiſt.tit.14.c.5. Mart.Polon. lib.4. Chron. Anni 814.*

Horum autem ſpirituũ viſio adeò terri-

bilis eſt, & horribilis, vt ſolus illorum contuitus, homini mortem gignere poſſit. D. Thomas, indis prædicans, Idololatris quibuſdam (Deo annuente) vt eos ad fidei veræ amorem incitaret, dæmonem in figura horribili oſtendit; Capite acuto, barba prolixa, capillis hiſpidis, manibus & pedibus aduncis, oculis flammeis; ore & naribus putidiſſimum fumum efflantibus. Ne autem ob tales contuitus è templo vita priuarentur, eos ſigno crucis munierat, cuius vis ad has reprimendas tartareas viſiones admirabilis eſt. Quoniam ergò hæ apparitiones dæmonum veriſſimæ ſunt, infirmum meû exhortabor vt quô tempore ſanæ adhuc mentis eſt, ſe per fortitudinis virtutem muniat, & timorem illorum ſpirituum expellat quos timere non conſueuerunt qui probatæ, & vitæ, & ſanctitatis ſunt, atq; vt potius dicat cum B. Martino: *Quod hic adſtas cruenta beſtia? nihil in me funeſtè reperies.* Sophronius refert, Alexandrum Cilicienſem in articulo mortis Diabolum tunc præſentem in hunc modum affatum fuiſſe. Ades ſub veſperum ô miſer! nec mirum, cum me modo languoribus & vi morbi obtæſum videas. In hoc clarè patet tua infirmitas & imbecillitas. Nô enim me aggredi auſus es à

In legend.

Prat. ſpirit. c.182.

ſexa-

ſexaginta annis, in quibus tuas probè artes, & technas diſſoluere poteram: at me infirmum oppetis, cum morbi importunitate vires exhauſtæ ſunt. Nec tamen cedo: ſed ad Deum meum propero, cuius gratia tuos euaſi dolos, & apud quem iniuriarum mihi à te illatarum conquerar, quia poſt infinitos exanthlatos labores ſub finem vitæ, me ad certamen prouocas. Odilo Abbas Cluniacenſis, morti vicinus, videns Dæmonem teterrima ſpecie appropinquantem, eum obiurgans, in fugam vertit. Iob Patientiæ ſpeculum, eiuſmodi viſionibus nequaquã turbatus fuit; cum nullius rei alterius facta mentione ſolum dicat: *Hoſtis meus terribilibus oculis me intuitus eſt, & infremuit contra me dentibus ſuis.* D. Athanaſius in vita Anthonij refert virum Sanctum morti approximantem vidiſſe hominẽ quendam monſtruoſæ ſtaturæ, cuius quippe caput ſtellas tangeret: eodemq; tempore vocem quandam audijſſe dicentem ſibi: *Animaduerte quod vides*, & ſtatim illum Deo inſpirante cognouiſſe illum eſſe dæmonem inimicorum ſuorum maximum.

Hug. Clun. in vit.

Iob.16.

Sancta Macrina D. Bernardi ſoror, contuens in articulo mortis Dæmonem, elata voce ſic Deũ precabatur: *Ne impediat quæſo*

inuidus iter meum. Boni ergò hunc noſtræ fœlicitatis inimicum non verentur. Sanctus Hilarion interrogatus à prædonibus, quid acturus eſſet, ſi in ſylua à latronibus inueniretur, reſpondit: Nihil; qui enim nihil habet, nil perdere poteſt & ſecurus eſt; ſi autem mortem comminarētur nec ideò commouerer, nam qui mori paratus eſt, mori non ſormidat, ſed illi gratiſſima eſt mors, quàm ſoli peccatores verentur, quoniam *mors peccatorum peſſima*, eſt. Sic etiam Spiritus maligni malos facile terrent; ſed bonis nihil formidinis vel timoris incutere poſſunt, qui quamuis illos in extremo vitæ contueantur, non tamen illo ſupplicio quô mali in eorum intuitu cruciantur.

Pſal. 33.

Nam ſecurè boni, at mali cum ſumma formidine illos intuētur, quia ad illos quaſi creditores ad debitorem deficientem conuolant, vt animas eorum tollant, & in tartarum demergant.

Tunc illis omnium prauarum actionum librum pandunt, vt inde agnoſcant quantū alieno conſtringantur ære, quod iuſtis, nequaquam agere poſſunt.

Secundo: conſultum ægroto erit, Nomē B. Virginis Mariæ cum deuotione inuocare, quæ cum mater ſit Miſericordiæ, ſpiritus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tus illos nequitiæ fugat,& terret: Hinc Eccleſia canit: *Maria Mater gratiæ, Mater miſericordiæ, tu nos ab hoſte protege, & hora mortis ſuſcipe.* Idq; quoniam (vt multi aſſerunt) ipſa in extremo vitæ ab his viſionibus libera fuit, prout à filio ſuo popoſcerat, vt canit Poeta.

Stygios hinc eÿce manes. Mantuan. li. 3.
Ne mihi tartarei vultus, triſteſque figuræ,
Horrorem incutiant mortis, gelidumque pauorem.

Tertio, viſitator ægrotum ſolabitur dicens: quod quemadmodum Chriſtus, in iudicio generali formidabilis erit reprobis, & gratus electis: ita in iudicio particulari, eius aſpectus & aduentus probis erit acceptus, ſed peccatoribus & obſtinatis formidabilis. Quam opinionem docet Innocentius Papa, ſcribens, Chriſtum in mortis articulo viſibiliter in ea quam aſſumpſit carne omnibus apparere, malos vt arguat ſcelerum, bonos autem vt educat ad prœmium. Nec dubium eſt; neque enim quiſquam inuiſo iudice damnabitur ad ſupplicium, nec inuiſo redemptore ducetur ad gaudium. Quæ Chriſti viſio vel in inſtanti mortis, vel in momento poſt, vel ante mortem fit.

Lib. de Miſeria humanæ cond. c. 24.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN